

DÉUS. Ferran Garcia Sevilla

Del 15 de març al 9 de juny

Aquesta exposició aplega la sèrie de pintures DÉUS que Ferran Garcia Sevilla va presentar per primer cop a la desapareguda Galeria Ciento de Barcelona, al gener de 1982. Dos mesos després, amb el títol "Illes a ca meva", la sèrie fou mostrada a la Galeria 4 Gats de Palma de Mallorca. Des d'aleshores la sèrie romangué gairebé completa, emmagatzemada i oblidada a l'estudi del pintor.

La sèrie "Déus" consta de:

- 60 pintures 116 x 89 cm. (de les que es poden veure 45 en aquesta exposició)
- 1 pintura 250 x 195 cm.
- 1 paper 77 x 57 cm.

Aquesta mostra s'inscriu dins la voluntat del museu de fer sortir a la llum aquelles obres que, per circumstàncies diferents, van passar quasi desapercebudes en el seu moment i que el pas del temps ha confirmat que tenien una importància cabdal en la trajectòria de l'artista.

Acte de fe en els Déus

Controvertits han estat els Déus de Ferran Garcia Sevilla presentats durant uns dies a la Galeria Ciento. Semblantment, de tota manera, a com ho és la seva recent etapa pictòrica o la més llunyana dins del camp conceptual. I és que les propostes d'aquest artista solen contenir uns ingredients d'incomoditat, de crispació, de convulsió, que resulta difícil d'evitar l'agressió que produeixen en l'espectador amb inclinacions cap a les bones maneres o, si més no, cap a la bona pintura entesa tradicionalment.

També poden molestar altres coses de Garcia Sevilla: la seva obstinada necessitat de produir molt, la temptació de la qual la seva informació a vegades no el deixa escapar de fer seu algun llenguatge en boga fora de les nostres fronteres, una forma dissociada de discurs, el rebuig de les composicions equilibrades, dels processos evolutius lineals i del repertori clàssic dels mestres de la modernitat, el seu prescindir actual de projectes i idees prèvies després d'haver estat un contumaç teòric, el fet d'agradar-li tant d'abordar-ho tot a contrapèl...

Sense negar les contradiccions que conviuen entre la intencionada fúria i violència d'aquestes pintures negres, realitzades a la manera d'un exorcisme, i la repetició i sistematització que impliquen una gran fecunditat en un temps

bastant curt, o bé entre la lluita per mantenir un esperit primitiu i salvatge

en voler crear uns Déus toscos i rudimentaris quan alhora s'han d'oposar tota una sèrie de convencions i bagatges culturals, o bé davant els perills de la societat o els dels narcisisme de les obres-mirall, sense negar aquestes contradiccions, o potser precisament a causa d'elles mateixes, ens adherim a l'acte de fe en els Déus de Ferran Garcia Sevilla. Probablement també perquè l'esperit de contradicció va encara més lluny i tira per terra aquelles expectatives que ingènument havíem establert a partir de la seva exposició a la Galeria

Maeght i a la vista de les obres que havia penjat a l'Homenatge a Picasso dels artistes catalans, a l'exposició d'art actual a les Balears i a OTRAS FIGURACIONES, en el sentit de creure que finalment s'havia decantat per una evolució cap a la síntesi, la depuració i el refinament.

De la mateixa manera que aquests últims temps ha existit sovint una actitud de prejudici davant aquells llenguatges pictòrics al servei de la fabulació o la descripció d'històries, personatges i ambients massa literals, actitud, però, que ha desaparegut quan les obres estaven ben pintades i el diàleg amb elles s'establí, una cosa semblant, per bé que en sentit diferent, passa amb Garcia Sevilla. No importa tant saber si la seva pintura és bona o dolenta.

ROSA QUERALT

AQUEST TEXT FOU PUBLICAT AL DIARI AVUI, EL 14 DE FEBRER DEL 1982, AMB MOTIU DE L'EXPOSICIÓ "DÉUS" A LA GALERIA CIENTO DE BARCELONA.

Acte de fe en els Déus (uns anys després)

VOLDRIA QUE ELS ANYS M'ANESSIN DONANT PAU INTERIOR, AQUESTA ÉS UNA DE LES FITES QUE EM PROPOSO. PERÒ, COM VEIEU, ENCARA ESTIC INTENTANT FUGIR".

FERRAN GARCIA SEVILLA

Ferran Garcia Sevilla realitzà la sèrie de pintures "Déus" l'any 1981, per a ser presentades en primer lloc a la Galeria Ciento de Barcelona (del 12 al 23 de gener del 1982) i posteriorment a la Galeria 4 Gats de Palma de Mallorca (del 5 al 27 de març de 1982), en aquest cas sota el títol genèric "Illes a ca meva".

La sèrie consta de 60 pintures acríliques, totes d'un mateix format (116x89 cm), i dues obres més, una pintura de 250 x 195 cm. i un gouache sobre paper de 77 x 57 cm. Amb motiu de l'exposició, la Galeria 4 Gats edità un diari-catàleg que reproduïa totes les obres, i alguns exemplars especials s'acompanyaren també d'un petit dibuix. Com es pot comprovar en la relació de títols, inclosa en aquesta publicació, l'artista combinà de forma molt suggerent diverses llengües, des del català i el castellà, al francès, l'anglès, l'alemany, el llatí, l'italià i fins i tot l'àrab, en una mena d'evocació del que en aquell moment havia estat per a ell la recent descoberta del Marroc i en concret, del desert del Sàhara.

Tant en la sèrie "Déus", com en les pintures anteriors del 1980-81, presentades a la Galeria Maeght de Barcelona sota el títol "El viatge més absurd", Garcia Sevilla començà a deixar traslluir el seu interès per d'altres cultures com la magrebí i la hindú,

la qual cosa es manifestà plàsticament per un primitivisme molt marcat i per una factura neo-expressionista.

Amb aquests componets, Garcia Sevilla se situa com un dels impulsors del retorn a la pintura, i concretament de la implantació d'una nova-figuració, que caracteritzà el tombant de dècada, no tant sols dins l'art espanyol, sinó també dins d'una situació europea generalitzada, que en aquell mateix moment donava a conèixer la Trans-avantguarda italiana, el Neo-expressionisme alemany i els pintors salvatges austríacs.

Transcorreguts catorze anys des de la presentació dels "Déus" a la Galeria Ciento, aquelles pintures negres i violentes han persistit en la memòria de molts com un acte de valentia per part de Garcia Sevilla, en un moment - com apunta el text coetani de Rosa Queral - en el qual qualsevol suggeriment figuratiu era pres encara amb certa reticència. Malgrat haver "hivernat" durant tots aquells anys en el seu taller del carrer Gènova, els "Déus" són l'exponent d'una exposició clau per entendre la trajectòria posterior de Garcia Sevilla, per intuir quina era l'actitud d'un artista que per als més joves esdevingué referència obligada, finalment, per a intuir quin era el debat encès a l'entorn de la pintura a principis de la dècada dels vuitanta.

GLORIA PICAZO

1. DIEU OUBLIANT TOUTES CHOSES O DIOS SIN AIRE
2. DEUS ALIQUOT SAECULORUM O DER SCHWATZERGOTT
3. DEU NEGITÓS I ENCÈS O DIEU NE TE REGARDANT JAMAIS
4. DIO VICINO AL SUD O DÉU TORT QUE NO HI VEU DE CAP ULL
5. O DIOS AGOTADO INSULTANDO *اسن طوى*
6. DÉU D'UN SOL PAS O DIOS CON EL EQUIPO CANSADO
7. DIEU SUR LE POINT S'ECLATER O DEUS VIAE BREVIS
8. O DÉU PROPER I MOLT ANTIC *دیهه ریهه*
9. DIOS BARBARO O DIEU DONT DE L'EAU SORT DE LA BOUCHE/GOTT
10. DÉU LLUNY DE CASA SEVA O DER BETRUNKENE UNBERECHENBARE
11. GOD OF UNUSAL WORDS O DIO DISPOSTO A RECEVERE LA LUCE
12. DÉU MÀQUINA O DER GOTT EINES LANGEN TAGES
13. GOD PLENTY OF CHEMISTRY O DÉU I DIMONI
14. DIOS DE ESTA NOCHE O GOD OF NASTY AWAKING
15. DIO BALBUZIENTE DI UNA COSA E DI UN' ALTRA O GOD TRAVELLING TO MILLIONS OF LIGHT-YEARS
16. HAIRY GOD WAITING FOR A GODNESS O DIEU A LA VOIX DE DIEU
17. O DIEU FACE A LA TERRE *دیهه ریهه*
18. DIEU DE LA MALCHANCE O DEUS SINE NOMINE
19. DIOS MUERTO DE MIEDO O DEUS CUM MULTA AUT PAUCA PECUNIA
20. EIN GOTT IN TRUMMER O DIEU OCCUPANT UN LIEU
21. DIO CIECO CON GLI OCCHI APERTI O DEU AMB MOLT DE GRAU
22. DEUS ALIORUM O GOD WANTED
23. DEUS SINE DEO O DIEU QUI N'ENTRE POINT/ A LITTLE FIRE
24. DÉU AMB EL COS DE METALL I MOLT DE BRAÇOS O GOD BESIDES
25. DIOS QUE DESCRIBE CIRCULOS O DEUS CURIOSUS ET ANHELANS
26. DIO ABBATUTO DALLE ONDE O SEXDÉU
27. O TODO UN DIOS *دیهه ریهه*
28. DIO SENZA BIOGRAFIA O DÉU D'ESTRANYA REACCIÓ
29. DIEU ATTENDANT LE LEVER DU SOLEIL O DEU QUE LLADRA
30. DÉU ENVOLTAT D'IMATGES O DER GOTT MIT WELT
31. GOD READY FOR EVERYTHING O *دیهه ریهه*
32. O DER GOTT MIT VIEL ZEIT *دیهه ریهه*
33. DIO DI TEMPO ROTTO O VERTRUMMERTER GOTT
34. DER GOTT DER LICHTER AM HIMMEL O DIO DI CITTÀ
35. O DIO DAL NOME SCONOSCIUTO
36. DIOS TERRORISTA O DEUS IN LATEBRIS HABITANS
37. DEUS PRACTICUS ET SECURUS O DÉU FENT FUGIR ALS ANIMALS
38. DEUS SINE DUBIO O DER GOTT DER TROTZ ALLEN WEITERTANZT
39. O DÉU QUE FA MENJAR AIRE *دیهه ریهه*
40. DER GOTT DER AUS DEM MEER KAM O *دیهه ریهه*
41. DIO TATUATO CON SEGNI TERRESTRI O GOD WAITING FOR YOU
42. DIO CON MONDO O GOD LAUGHING ALONE / AT THE FRONTIER
43. DER GOTT DER DARUBER SPRICHT *دیهه ریهه*
44. DIOS CON LA BRAGUETA ABIERTA O DEUS DAURUM MANUUM ET UNIUS CAPITIS / IMMERWIEDER ZURUCKKEHRT
45. DRUNK AND DIFFICULT GOD O DER UNZERSTORBARE GOT DER
46. DIO IN UNO STRETTO O DIEU DU SILENCE ET DE L'ECO
47. DIOS QUE CUANDO SALE EL SOL SE PONE A CANTAR O DIEU SANS
48. DEUS ASPICIENTI O DIOS LLENO DE VIDA / CONFIRMATION
49. DEUS CONFUNDENS O PLURAL GOD DREAMING FOR A WHILE
50. DEUS SUB UMBRA RECUBANS O DIEU PRIS D'AMOUR POUR TOI
51. DIOS DE ULTIMA HORA O DÉU QUE CANVIA DE MÀ
52. DIO RECENTEMENTE ANNOIATO O DIOS DE PALABRAS ESTUPIDAS
53. DÉU QUE TOT EL QUE FA ÉS SOMIAR O DER GOTT-HALBMENSCH
54. O DIO DEL DOLCE FAR NIENTE *دیهه ریهه*
55. GOD WITHOUT SOME ANSWER O DIEU NAIN SE CONTEMPLANT DANS
56. DER TOTE UND LEBENDIGE GOTT O DIOS MANIATICO /JIN RIVIÈRE
57. DIEU INGNORANT MON AMOUR O DIO CHE CERCA DI ANDARE DA QUALCHE PARTE
58. GOD FLASHING NIGHT O *دیهه ریهه*
59. DIOS ILUSTRADO O GOD OF NOTHING AND OF ANYONE
60. DIOS MARAVILLADO Y OBTUSO O DIO SENZA DESTINO

Museu d'Art Contemporani
Plaça dels Àngels 1, 08001 Barcelona
Tel. (93) 412 08 10 Fax (93) 412 46 02

Horaris
Dimarts - divendres, 12 - 20 h.
Dissabtes, 10 - 20 h.
Diumenges i festius, 10 - 15 h.
Dilluns tancat

Visites guiades
Dimarts - dissabte, 18 h.
Visites concertades per a grups
Dimarts - divendres, 10 - 13 h.
Teléfon (93) 412 14 13

Acte de fe en els Déus

Controvertits han estat els Déus de Ferran Garcia Sevilla presentats durant uns dies a la Galeria Ciento. Semblantment, de tota manera, a com ho és la seva recent etapa pictòrica o la més llunyana dins del camp conceptual. I és que les propostes d'aquest artista solen contenir uns ingredients d'incomoditat, de crispació, de convulsió, que resulta difícil d'evitar l'agressió que produeixen en l'espectador amb inclinacions cap a les bones maneres o, si més no, cap a la bona pintura entesa tradicionalment.

També poden molestar altres coses de Garcia Sevilla: la seva obstinada necessitat de produir molt, la temptació de la qual la seva informació a vegades no el deixa escapar de fer seu algun llenguatge en boga fora de les nostres fronteres, una forma dissociada de discurs, el rebuig de les composicions equilibrades, dels processos evolutius lineals i del repertori clàssic dels mestres de la modernitat, el seu prescindir actual de projectes i idees prèvies després d'haver estat un contumaç teòric, el fet d'agradar-li tant d'abordar-ho tot a contrapèl...

Sense negar les contradiccions que conviuen entre la intencionada fúria i violència d'aquestes pintures negres, realitzades a la manera d'un exorcisme, i la repetició i sistematització que impliquen una gran fecunditat en un temps

bastant curt, o bé entre la lluita per mantenir un esperit primitiu i salvatge

en voler crear uns Déus toscos i rudimentaris quan alhora s'han d'oposar tota una sèrie de convencions i bagatges culturals, o bé davant els perills de la societat o els dels narcisisme de les obres-mirall, sense negar aquestes contradiccions, o potser precisament a causa d'elles mateixes, ens adherim a l'acte de fe en els Déus de Ferran Garcia Sevilla. Probablement també perquè l'esperit de contradicció va encara més lluny i tira per terra aquelles expectatives que ingènument havíem establert a partir de la seva exposició a la Galeria

Maeght i a la vista de les obres que havia penjat a l'Homenatge a Picasso dels artistes catalans, a l'exposició d'art actual a les Balears i a Otras Figuras, en el sentit de creure que finalment s'havia decantat per una evolució cap a la síntesi, la depuració i el refinament.

De la mateixa manera que aquests últims temps ha existit sovint una actitud de prejudici davant aquells llenguatges pictòrics al servei de la fabulació o la descripció d'històries, personatges i ambients massa literals, actitud, però, que ha desaparegut quan les obres estaven ben pintades i el diàleg amb elles s'establí, una cosa semblant, per bé que en sentit diferent, passa amb Garcia Sevilla. No importa tant saber si la seva pintura és bona o dolenta.

ROSA QUERALT

AQUEST TEXT FOU PUBLICAT AL DIARI AVUI, EL 14 DE FEBRER DEL 1982, AMB MOTIU DE L'EXPOSICIÓ "DÉUS" A LA GALERIA CIENTO DE BARCELONA.

Acte de fe en els Déus (uns anys després)

VOLDRIA QUE ELS ANYS M'ANESSIN DONANT PAU INTERIOR, AQUESTA ÉS UNA DE LES FITES QUE EM PROPOSO. PERÒ, COM VEIEU, ENCARA ESTIC INTENTANT FUGIR".

FERRAN GARCIA SEVILLA

Ferran Garcia Sevilla realitzà la sèrie de pintures "Déus" l'any 1981, per a ser presentades en primer lloc a la Galeria Ciento de Barcelona (del 12 al 23 de gener del 1982) i posteriorment a la Galeria 4 Gats de Palma de Mallorca (del 5 al 27 de març de 1982), en aquest cas sota el títol genèric "Illes a ca meva".

La sèrie consta de 60 pintures acríliques, totes d'un mateix format (116x89 cm), i dues obres més, una pintura de 250 x 195 cm. i un gouache sobre paper de 77 x 57 cm. Amb motiu de l'exposició, la Galeria 4 Gats edità un diari-catàleg que reproduïa totes les obres, i alguns exemplars especials s'acompanyaren també d'un petit dibuix. Com es pot comprovar en la relació de títols, inclosa en aquesta publicació, l'artista combinà de forma molt suggerent diverses llengües, des del català i el castellà, al francès, l'anglès, l'alemany, el llatí, l'italià i fins i tot l'àrab, en una mena d'evocació del que en aquell moment havia estat per a ell la recent descoberta del Marroc i en concret, del desert del Sàhara.

Tant en la sèrie "Déus", com en les pintures anteriors del 1980-81, presentades a la Galeria Maeght de Barcelona sota el títol "El viatge més absurd", Garcia Sevilla començà a deixar traslluir el seu interès per d'altres cultures com la magrebí i la hindú,

la qual cosa es manifestà plàsticament per un primitivisme molt marcat i per una factura neo-expressionista.

Amb aquests componets, Garcia Sevilla se situa com un dels impulsors del retorn a la pintura, i concretament de la implantació d'una nova figuració, que caracteritzà el tombant de dècada, no tant sols dins l'art espanyol, sinó també dins d'una situació europea generalitzada, que en aquell mateix moment donava a conèixer la Trans-avantguarda italiana, el Neo-expressionisme alemany i els pintors salvatges austríacs.

Transcorreguts catorze anys des de la presentació dels "Déus" a la Galeria Ciento, aquelles pintures negres i violentes han persistit en la memòria de molts com un acte de valentia per part de Garcia Sevilla, en un moment - com apunta el text coetani de Rosa Queralt - en el qual qualsevol suggeriment figuratiu era pres encara amb certa reticència. Malgrat haver "hivernat" durant tots aquells anys en el seu taller del carrer Gènova, els "Déus" són l'exponent d'una exposició clau per entendre la trajectòria posterior de Garcia Sevilla, per intuir quina era l'actitud d'un artista que per als més joves esdevingué referència obligada, finalment, per a intuir quin era el debat encès a l'entorn de la pintura a principis de la dècada dels vuitanta.

GLORIA PICAZO

28	41	7	8	20	1	19	55	45	16	46	5	42	27	11
37	50	29	40	47	32	36	51	6	30	13	18	34	38	31
24	15	54	39	17	10	3	12	25	57	22	56	23	33	9

“Nº 28. Dio senza biografia o déu d’estranya reacció”

“Nº 41. Dio tatuato con segni terrestri o god waiting for you at the frontier”

“Nº 7. Dieu sur le point d’éclater o deus viae brevis”

“Nº 8. (inscripció en àrab) o déu proper i molt antic”

“Nº 20. Ein Gott in trummer o dieu occupant un lieu”

“Nº 1. Dieu oubliant tutes choses o dios sin aire”

“Nº 19. Dios muerto de miedo o deus cum multa aut pauca pecunia”

“Nº 55. God without some answer o dieu nain se contemplant dans un rivièrè”

“Nº 45. Drunk and difficult god o der unzerstörbare Gott der immer wieder zurückkehrt”

“Nº 16. Hairy god waiting for a goddess o dieu à la voix de dieu”

“Nº 46. Dio en uno stretto o dieu du silence et de l’eco”

“Nº 5. (inscripció en àrab) o dios agotado insultando”

“Nº 42. Dio con mondo o god laughing alone”

“Nº 27. (inscripció en àrab) o todo un dios”

“Nº 11. God of unusual words o dio disposto a ricevere la luce”

“Nº 37. Deus practicus et securus o déu fent fugir els animals”

“Nº 50. Deus sub umbra recubans o dieu pris d’amour pour toi”

“Nº 29. Dieu attendant le lever du soleil o déu que lladra”

“Nº 40. Der Gott der aus dem meer kam o (inscripció en àrab)”

“Nº 47. Dios que cuando sale el sol se pone a cantar o dieu sans confirmation”

“Nº 32. (inscripció en àrab) o der Gott mit viel Zeit”

“Nº 36. Dios terrorista o deus in latebris habitans”

“Nº 51. Dios de última hora o déu que canvia de mà”

- “Nº 6. Déu d’un sol pas o dios con el equipo cansado”
“Nº 30. Déu envoltat d’imatges o der Gott mit Welt”
“Nº 13. God plenty of chemistry o déu i dimoni”
“Nº 18. Dieu de la malechance o deus sine nomine”
“Nº 34. Der Gott der Lichter am Himmel o dio di città”
“Nº 38. Deus sine dubio o der Gott der trotz allen weitertanzt”
“Nº 31. God ready for everything o (inscripció en àrab)”
- “Nº 24. Déu amb el cos de metall i molt de braços o god besides a little fire”
“Nº 15. Dio balbuciente diuna cosa e diun’altra o god travelling to millions of light years”
“Nº 54. (inscripció en àrab) o dio del dolce far niente”
“Nº 39. (inscripció en àrab) o déu que fa menjar aire”
“Nº 17. (inscripció en àrab) o dieu face à la terre”
“Nº 10. Déu lluny de casa seva o der betrunkene unberechenbare Gott”
“Nº 3. Déu neguitós i encès o dieu nete regardant jamais”
“Nº 12. Déu màquina o der Gott eines langen Tages”
“Nº 25. Dios que describe círculos o deus curiosus et anhelans”
“Nº 57. Dieu ignorant mon amour o dio che cerca di andare da qualche parte”
“Nº 22. Deus aliorum o god wanted”
“Nº 56. Der tote und lebendige Gott o dios maniático”
“Nº 23. Deus sine deo o dieu qui n’entre point”
“Nº 33. Dio di tempo roto o vertrümmerter Gott”
“Nº 9. Dios bárbaro o dieu dont de l’eau sort de la bouche”

Acrílic sobre tela
116 x 89 cm

Ferran Garcia Sevilla: la seva postura davant l'art

-“Según cuenta él mismo, el ansia de pintar le entró en la convalecencia reciente de una enfermedad, durante la cual dibujaba compulsivamente monigotes y, desde entonces, no ha parado”

Fernando Calvo Serraller El País, “Res selvática en la ciudad” Febrer, 1981

-“Cuando pinto, la mano trabaja tan autónomamente que no pienso en lo que va a salir o lo que finalmente será. Lo que suelo hacer al pintar es, por una parte, escuchar música, y por otra, ir dejar la mano libremente a la manera del conocido automatismo surrealista”.

Catàleg Spanische Bilder. Hamburgo, Stuttgart, 1986

-No pot concebre l'artista sinó és en plena aventura, en ple trànsit, en ple salt al buit, com ha reivindicat Tàpies i tants altres. Una de les seves preocupacions fonamentals, posar de relleu la dialèctica entre tensió i distensió: “La idea de tensió m'obsessiona des de fa temps. En qualsevol circumstància o lloc on em trobi aquesta idea roman fixa en la meva ment. Àdhuc el treball muscular, convertit en violència, esdevé una prolongació del meu pensament i acaba confonent-se amb l'estructura interna de la tensió, que és també violència”.

Rosa Queralt Catàleg Vint-i-sis pintors, tretze crítics. “Ferrán Garcia Sevilla”. Obra social de la Caixa de Pensions. Barcelona, 1982

“Empiezo un cuadro cada día. Este es el cuarto estudio que tengo; los otros pertenecían a vidas diferentes. Hasta ahora lo que había hecho era ponerle títulos a las series. En un principio fueron nombres de barcos que sacaba de los boletines de la aduana y numeraba. Cuando iba por el 27, o por el 50, me cansaba y cambiaba de nombre. La gente empezó a relacionar series con imágenes. Me molestaba mucho. (...) Decidí cambiar el sistema. Pasaron a ser nombres simbólicos, nombres lejanos (...) Hace dos o tres años, o cuatro, no me acuerdo ya, empecé a ponerles solamente la fecha porque así, si repintaba un cuadro, ni los demás ni yo mismo no sabríamos la correlación temporal de unos con otros (...)”

José Lebrero Stals Catàleg “Entrevista a Ferran Garcia Sevilla”, Galeria Joan Prats, Setembre 1994

“Mi ilusión es llegar al precio único (...) No puedo hacer eso porque vivo en el mercado y los galeristas se oponen a ello. Al pacto que he llegado ahora es...¡Tengo cuatro precios!, es una

locura todo. Cuatro precios: de los supergigantes, de los superminiaturas, de los medianos pequeños y de los medianos grandes. (...)”

José Lebrero Stals Catàleg “Entrevista a Ferran Garcia Sevilla”, Galeria Joan Prats, Setembre 1994

-“En el fondo cada uno nos vendemos como podemos, ¿no?”

José Lebrero Stals Catàleg “Entrevista a Ferran Garcia Sevilla”, Galeria Joan Prats, Setembre 1994

-“Caducada esta mitología romántica, la realidad de los hechos es que es un trabajo como otro cualquiera, bastante mejor que otro cualquiera, esto es evidente, pero es un trabajo muy bueno para uno si le gusta” (...)

José Lebrero Stals Catàleg “Entrevista a Ferran Garcia Sevilla”, Galeria Joan Prats, Setembre 1994

- "Me conozco bastante bien, creo, y para mi el retrato robot o los parámetros del artista coinciden con lo que se conoce como el "buscador de sensaciones", que se da lo mismo en los deportistas de riesgo, en el héroe militar, en el artista, en los corredores de fórmula uno, en el submarinista, en el pirata informático, etc. (...)"

José Lebrero Stals Catàleg "Entrevista a Ferran Garcia Sevilla", Galeria Joan Prats, Setembre 1994

- "Finalmente, ¿por qué vengo aquí?, supongo que a pasarlo bien. ¿Porqué los artistas vamos a los estudios?, supongo que porque son el mejor lugar donde podemos ir..."

José Lebrero Stals Catàleg "Entrevista a Ferran Garcia Sevilla", Galeria Joan Prats, Setembre 1994

- "No hay nada nuevo"

José Lebrero Stals Catàleg "Entrevista a Ferran Garcia Sevilla", Galeria Joan Prats, Setembre 1994

- "Yo me angustio mucho pintando, todo el mundo se angustia mucho pintando. (...)"

José Lebrero Stals Catàleg "Entrevista a Ferran Garcia Sevilla", Galeria Joan Prats, Setembre 1994

- "No se trata de llegar al estudio y llamar a Dios. Algunos se creen que tienen su teléfono y El les dice haz esto, haz lo otro. Los alemanes son muy dados a eso, como C.D. Frederich y Wagner, o incluso Polke. (...)"

José Lebrero Stals Catàleg "Entrevista a Ferran Garcia Sevilla", Galeria Joan Prats, Setembre 1994

- "(...) Yo soy un espúreo, un mil leches que ha hecho instalaciones, vídeo, televisión, performances, poesía, de jovencito componía música... Rutina, mira, tienes los bastidores allí; entras, los cojes y a empezar... para las instalaciones hay que hacer planos, son muy caras, hay que comerle el coco al tío, intentan cambiártelas, es un follón. Aquí vienes a hacer lo que te dé la gana y punto."

José Lebrero Stals Catàleg "Entrevista a Ferran Garcia Sevilla", Galeria Joan Prats, Setembre 1994

- "(...) Las exposiciones de los colegas no me generan admiración, no hay distancia. A mi me gustan las cosas que soy incapaz de hacer. Por ejemplo, la anunciación de Fra Angélico me maravilla, o el gatito de diorita. Yo no puedo lograr esa trascendencia. (...)"

José Lebrero Stals Catàleg "Entrevista a Ferran Garcia Sevilla", Galeria Joan Prats, Setembre 1994

- "Me gusta la pintura que se comporta como el fuego, que te quema si te acercas demasiado y que te congela si estás demasiado lejos".

Enrique Juncosa Ajoblanco "El pintor moral" Gener 1993

"Yo soy muy torpe pintando, eso es evidente. Cuando digo torpe me estoy comparando con la gente que sabe, son eso que se llama habilidad para el dibujo desde el punto de visto de Bellas Artes más estricto y primario. Yo no sé hacerlo, eso es evidente. Hubo, más que una muralla física, una muralla mental. Cuando hay una idea detrás no te importa ser un poco maleducado con alguien y maleducado en este caso sería saber hacer una mano (...)"

Pilar Rubio Lápiz "Maldito don" nº 47, 1988

"(...) Yo soy un enamorado de Bruce Nauman (...)"
Pilar Rubio Lápiz "Maldito don" nº 47, 1988

"El artista va al taller porque tiene unos mecanismos aprendidos e incluso por razones terapéuticas, porque necesita saciar cierta ansiedad. Busca nuevas sensaciones porque le faltan y ese vacío lo suple con el trabajo cotidiano en el taller"
Catalina Serra El país "García Sevilla: "Soy un impresolista"5-10-94

"L'obra és com un mirall. Pots mirar-t'hi mentre la fas"
-Alexandre Cirici Catàleg Ferrán García Sevilla "El viatge més absurd" (pintures i dibuixos 1980-81). Galeria Maeght, Barcelona, Març-maig 1981

"Estamos en un mundo lleno de política y, al menos yo, me considero intrínsecamente un pintor político"
Pilar Rubio Lápiz "Maldito don" nº 47, 1988

Ferran Garcia Sevilla: la seva obra

"Mi voluntad es no decir nada a nadie. No soy quien para decir nada a nadie. Todo lo que sale en mi pintura no es de ningún modo de mi invención. Siempre son nuevas versiones de algo que ya existía antes. No apporto nada personal o bastante poco. Se dice, en el principio estaba el caos. En el principio estaba todo preparado, por tanto en el principio ya debía existir la imitación".
Catàleg Spanische Bilder. Hamburgo / Stuttgart, 1986

Ferran Garcia Sevilla i les altres cultures

- "Yo no me atrevo a calibrar las otras culturas con los parámetros de la nuestra. (...)"
José Lebrero Stals Catàleg "Entrevista a Ferran García Sevilla", Galeria Joan Prats, Setembre 1994

- "(...) Lo que quiero es llamar la atención sobre el esfuerzo que tenemos que hacer para aplicar un poco nuestro propio concepto de mundo. (...)"
Enrique Juncosa Ajoblanco "El pintor moral" Gener 1993

"Vamos a tener que aprender, nos cueste o no, a convivir con gente de otras culturas sin utilizar la violencia, en todas sus formas, como sistema. Tenemos que aprender a no dañarnos a nosotros mismos y, por tanto, tampoco a los otros. (...)"
Enrique Juncosa Ajoblanco "El pintor moral" Gener 1993

Ferran Garcia Sevilla i la música

“A nadie se le ocurre, cuando está en un concierto, levantarse y pedirle a mitad de un compás al director que le explique lo que ha querido decir con determinada interpretación. Pero en cambio, en pintura, siempre tenemos el referente literario y llueven las preguntas sobre qué sentido tiene la obra”

Catalina Serra El país “García Sevilla: “Soy un impresolista”. 5-10-94

“(…) Tu sabes que no puedes poner cualquier disco en cualquier momento. No puedes oír la Flauta Mágica en una noche de verbena, hay momentos especiales para cada cosa.”

Pilar Rubio. Lápiz Entrevista a Ferran Garcia Sevilla “Maldito don”, nº 47, 1988

“(…) Ya sabes que yo soy un apasionado de la música. Hablar para mí de la música es bastante paradigmático. Por ejemplo, casi toda la música india está improvisada, a diferencia de la occidental, en la que las improvisaciones están basadas en el director y en si hay que dar más tono o más brillo a cierto pasaje, pero desde la entrada está la clave marcada con las notas y su consecución. Quiero decir que entre los entendidos por muy diferente que sea, por ejemplo, la novena de Beethoven por poner un tópico, dirigida por Karajan o dirigida por Karl Böhm, hay una gran diferencia, pero para un no entendido apenas los distingues. Los márgenes de improvisación son muy pocos. La música india o la música africana y también mucha de la música andalusí no está basada en ninguna partitura escrita, son tradiciones que se pasan de padres a hijos y por maestría (…)”

Pilar Rubio. Lápiz Entrevista a Ferran Garcia Sevilla “Maldito don”, nº 47, 1988

“Es como cuando asistes a un concierto y sientes una impresión muy definida con un tono de cualquier instrumento que no crea un significado especial, sino una atmósfera, un estado. Yo voy detrás de eso en cada pintura”

Pilar Rubio. Lápiz Entrevista a Ferran Garcia Sevilla “Maldito don”, nº 47, 1988

“Mi clase de cubismo consistía en imágenes de cubismo con música africana... Tunda, bongos senegaleses, o kora de Mali. Los alumnos se rebelaban diciendo: “¡que musica tan horrible!”, pero decían asimismo “que bonito es el cubismo”. Les contestaba gritando “¡si te gusta una cosa te ha de gustar la otra!”

José Lebrero Stals. Catàleg “Entrevista a Ferran Garcia Sevilla” Galeria Joan Prats. Barcelona. Setembre 1994

FERRAN GARCIA SEVILLA: Sèrie Déus

-L'any 1982, l'exposició titulada Déus em desconcertà completament. Eren teles amb figures exclusivament en negre, que oscilaven entre un primitivisme naif i un fort expressionisme. Recorden els dibuixos del grup Dau al Set pel seu to visionari i màgic, i també les produccions de l'art brut.

-Victòria Combalía. Artstudio, "L'outrage et l'exorcisme: Garcia Sevilla". Tardor 1989